

Rapport

Datum: 23 maart 2006

Rapportnummer: 2006/111

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het college van burgemeester en wethouders van Aalsmeer:

1. tot op het moment dat hij zich tot de Nationale ombudsman wendde (25 juli 2005) nog geen uitvoering heeft gegeven aan de uitspraak van de bestuursrechter van 27 juli 2004 tot heroverweging van het besluit van 26 februari 2002, en
2. in de brief van 28 juni 2005, waarmee verzoekers klacht is afgehandeld, niet is ingegaan op zijn klacht met betrekking tot het handelen van enige medewerkers van de gemeente Aalsmeer.

Beoordeling

Bevindingen

1. Verzoeker diende op 17 september 2001 bij het college van burgemeester en wethouders van Aalsmeer een aanvraag om een bouwvergunning in. Het college besloot op 26 februari 2002 tot weigering van de gevraagde vergunning vanwege strijd met het bestemmingsplan. Verzoeker diende tegen dat besluit een bezwaarschrift in. Het college verklaarde bij besluit van 25 juni 2002 het bezwaar niet gegrond. Verzoeker stelde vervolgens beroep in bij de bestuursrechter, die op 27 juli 2004 uitspraak deed. De rechtbank verklaarde verzoekers beroep gegrond, met vernietiging van het heroverwegingsbesluit van 25 juni 2002, en bepaalde dat het college binnen drie maanden een nieuw besluit diende te nemen.
2. Verzoeker diende op 24 februari 2005 een klacht in bij het college via een brief, die begon met de mededeling dat de klacht betrof het handelen van ambtenaren van de gemeente Aalsmeer. Verder klaagde hij over het niet uitvoeren van de rechterlijke uitspraak van 27 juli 2004. Daarbij wees hij op zijn bezwaarschrift van 28 december 2004, dat betrof de overschrijding van de door de rechter aan het nemen van een nieuwe beslissing gestelde termijn van drie maanden, met de constatering dat ook op dat bezwaar nog niet was beslist.
3. Het college informeerde verzoeker er per brief van 28 juni 2005 over dat zijn klacht met betrekking tot het niet tijdig nemen van een besluit, overeenkomstig het advies van de klachtenadviescommissie, gegrond was, onder aanbieding van excuses voor de gevolgde handelwijze en met de belofte te zullen trachten herhaling te voorkomen.

De klachtenadviescommissie omschreef de klacht in haar advies als een klacht over het feit dat verzoeker meer dan zeven maanden na de uitspraak van de rechter nog geen nieuw besluit had ontvangen. Verder is in het advies vermeld, dat verzoeker zijn standpunt op de hoorzitting van 19 april 2005 aan de hand van een pleitnota had toegelicht. In het

verslag van die hoorzitting is voor de argumenten van verzoeker verwezen naar zijn bij het verslag gevoegde pleitnota gedateerd 18 april 2005. Die nota bevat onder meer met betrekking tot enige bij naam genoemde ambtenaren het volgende:

“1. Tot mijn spijt moet ik opnieuw gebruik maken van de mogelijkheid om een klacht in te dienen over het handelen van de Aalsmeerse gemeenteambtenaren.

(...)

4. Wat (het geldende; N.o.) bestemmingsplan aangaat wil ik u vragen te onderzoeken welk bestemmingsplan nu werkelijk geldt voor het gedeelte van mijn perceel, wat binnen de op de plankaart aangegeven bestemming (...) valt.

Eerst was de weigeringsgrond gebaseerd op de voorschriften van plan 1969 en later op die van bestemmingsplan 1962.

(...)

10. Niet alleen bij de behandeling van de aanvragen (om een bouwvergunning; N.o.) had ik te maken met, naar ik voor andere inwoners hoop, een uitzonderlijke behandeling door de Aalsmeerse ambtenaren. Sinds mijn bezwaren tegen de vreemde toepassing van de voorschriften (...) wordt ik bij voortdoring bedreigd met bestuursdwang.

(...)

13. (...) Tevens bleek bij de rechtbank dat de door de gemeente bij mij ingediende rekening was gebaseerd op onwaarheden van de Aalsmeerse ambtenaren, de heren (...).

(17 en 18. Met betrekking tot door verzoeker aan de gemeente verstrekt fotomateriaal, dat op een zitting aan de rechter is getoond, maar nimmer aan verzoeker is teruggegeven en waarvan in een later stadium is ontkend dat er ooit foto's zijn geweest; N.o.).

19. Voor mij is dergelijk optreden van ambtenaren van een bestuurslichaam, die zelfs aantoonbaar bereid bleken te liegen om gelijk te krijgen, zeer teleurstellend. (...)

4. Inmiddels had het college verzoeker bij brief van 24 mei 2005 onder meer het volgende laten weten:

“Met de uitspraak van de bestuursrechter d.d. 27 juli 2004 is uw beroepschrift met betrekking tot ons bovenaangehaalde heroverwegingsbesluit gegrond verklaard en het heroverwegingsbesluit vernietigd. In lijn met deze uitspraak en hetgeen namens ons college tijdens de behandeling van uw beroepschrift naar voren is gebracht hebben wij dan ook een nieuwe beslissing op uw bezwaarschrift genomen.

Gelet op het voortschrijdende inzicht en de mogelijkheden van het nieuwe bestemmingsplan achten wij het wenselijk terug te komen op het eerder ingenomen standpunt ten aanzien van uw verzoek inzake het vernieuwen van steigers (op verzoekers perceel; N.o.).

Wij hebben dan ook besloten het weigeringsbesluit van 25 juni 2002 te herroepen en uw aanvraag wederom in behandeling te nemen met als doel te komen tot een vergunningverlening.

In overleg met u zullen wij aansluitend op deze brief de benodigde procedure om te komen tot een vergunningverlening starten.“

5. Verzoeker wendde zich op 24 juli 2005 tot de Nationale ombudsman. Hij klaagde er onder meer over dat het college nog steeds geen gevolg had gegeven aan de uitspraak van de rechtbank van 27 juli 2004. Verder klaagde hij erover dat het college in de brief van 28 juni 2005 niet was ingegaan op zijn klacht met betrekking tot het handelen van enige medewerkers van de gemeente Aalsmeer.

6. In zijn reactie van 6 oktober 2005 liet het college aan de Nationale ombudsman weten, dat op 24 mei 2005 het besluit van 26 februari 2002 was heroverwogen, en dat daarmee uitvoering was gegeven aan de uitspraak van de rechter, zij het niet binnen de gestelde termijn van drie maanden.

Verder wees het college erop, dat het klaagschrift van 24 februari 2005 weliswaar begint met de mededeling dat de klacht betreft het handelen van ambtenaren, maar dat verzoeker daar in het resterende deel van dat geschrift niet meer op is teruggekomen. Indien verzoeker zijn klacht op dit punt duidelijker had gemaakt, zou dat volgens het college uiteraard in de afhandeling van die klacht zijn betrokken.

Het college deelde voorts mee, dat met betrekking tot het primaire besluit van 26 februari 2002 onder meer was overwogen dat verzoekers aanvraag om een bouwvergunning in strijd was met het geldende bestemmingsplan en met het toekomstige planologische regime. Op basis van voortschrijdend inzicht was naderhand geconcludeerd dat verzoekers bouwplan niet strijdig is met het nieuwe bestemmingsplan. Dat plan is echter nog niet vastgesteld. Het streven was om het nieuwe plan in juni 2005 aan de gemeenteraad aan te bieden, echter als gevolg van geconstateerde knelpunten in het ontwerpplan en de problematiek rond luchtkwaliteit is besloten het plan in het vierde kwartaal van 2005 aan de raad voor te leggen.

Verder gaf het college aan dat in een gesprek met verzoeker op ambtelijk niveau door hem was aangegeven dat hij, gelet op de gewijzigde opstelling van de gemeente, het aangevraagde bouwplan wellicht niet meer zou realiseren, maar, in samenhang met een herinrichting van zijn perceel, een kleiner bouwplan overwoog. Eind juli 2005 was duidelijk

dat hij zijn oorspronkelijke aanvraag wenste te handhaven en afzag van een aanpassing. In verband met de vakantie was de verdere afhandeling vertraagd, echter de voorbereiding van het vrijstellingsbesluit - de publicatie van het voornemen om medewerking te verlenen - was inmiddels uitgevoerd.

7. In reactie op het standpunt van het college deelde verzoeker bij brief van 22 oktober 2005 onder meer mee, dat de brief van het college van 24 mei 2005 geen besluit is, maar slechts betreft een voornemen om tot een vergunningverlening te komen, gebaseerd op een nieuw bestemmingsplan. De uitspraak van de rechter hield in, zo gaf verzoeker aan, de heroverweging van het besluit van 26 februari 2002, gebaseerd op het thans geldende bestemmingsplan. Verzoeker wees in dit verband op zijn pleidooi van 18 april 2005, waarmee hij een toelichting had gegeven op zijn klacht dat niet was aangegeven welk bestemmingsplan voor zijn perceel gold.

Verder stelde verzoeker weliswaar de publicatie met betrekking tot het voornemen tot een vergunningverlening te hebben gezien, maar ondanks dat de bezwaartermijn inmiddels is verstreken nog niets van de gemeente te hebben vernomen. Bovendien, zo gaf hij aan, is zijn aanvraag van een ruimere strekking dan in die publicatie is vermeld, zodat hem niet duidelijk is waar hij aan toe is.

Beoordeling

Ten aanzien van het uitvoeren van de uitspraak van 27 juli 2004

8. Ingevolge de uitspraak van de bestuursrechter van 27 juli 2004 diende het college van burgemeester en wethouders van Aalsmeer binnen drie maanden een nieuwe beslissing te nemen met betrekking tot verzoekers aanvraag om een bouwvergunning. Volgens het college is verzoeker bij brief van 24 mei 2005 geïnformeerd over die nieuwe beslissing, zodat, zij het later dan door de rechter was bepaald, uitvoering is gegeven aan diens uitspraak. De overschrijding van de door de rechter voor het nemen van een nieuwe beslissing vastgestelde termijn staat buiten kijf, zodat het college verzoekers klacht op dit punt dan ook terecht gegrond heeft geacht. Rest de vraag of de brief van het college van 24 mei 2005 kan worden aangemerkt als een besluit en dus of het college daadwerkelijk gevolg heeft gegeven aan de rechterlijke uitspraak.

9. De door het college als besluit aangemerkte brief van 24 mei 2005 is in feite de kennisgeving aan verzoeker dat zijn aanvraag om een bouwvergunning opnieuw wordt behandeld. Op grond van de uitspraak van de rechter was het college echter niet alleen gehouden tot het opnieuw behandelen van verzoekers aanvraag, maar met name ook tot het binnen drie maanden nemen van een beslissing op die aanvraag. Aan dat laatste, een beslissing op de aanvraag, ontbreekt het echter in de brief van 24 mei 2005.

10. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat bestuursorganen gevolg geven aan rechterlijke uitspraken. Dit houdt in, dat aan een rechterlijke uitspraak niet alleen binnen de gestelde termijn, maar ook nauwkeurig, volgens de aanwijzingen van de rechter uitvoering wordt gegeven. Daarin is het college jegens verzoeker in dit geval te kort geschoten.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

Deze overweging geeft aanleiding tot het doen van een aanbeveling.

Ten aanzien van de behandeling van de klacht

11. Verzoeker wendde zich op 28 februari 2005 tot het college met een brief die begon met de mededeling dat zijn klacht betrof het handelen van ambtenaren van de gemeente de Aalsmeer. Verder klaagde hij over het niet uitvoeren van de rechterlijke uitspraak van 27 juli 2004.

Het college handelde de kwestie af per brief van 28 juni 2005, waarin wel is ingegaan op de klacht over het niet tijdig nemen van een besluit, maar niet op die over het handelen van ambtenaren. Volgens het college heeft verzoeker in zijn klaagschrift niet duidelijk gemaakt wat zijn klacht over die ambtenaren inhield, zodat dat klachtonderdeel niet in de klachtafhandeling is betrokken.

12. De wetgever heeft met hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) geen uitputtende regeling van het klachtrecht willen geven, zodat is volstaan met een aantal minimumeisen voor een goede klachtbehandeling. Een van die vereisten is, dat een schriftelijke klacht tenminste bevat een omschrijving van de gedraging waartegen de klacht is gericht (zie Achtergrond, onder 1.). Om nodeloze formalisering te voorkomen is niet vereist dat in een klaagschrift de gronden van de klacht worden vermeld of wie de gewraakte gedraging heeft verricht (zie Achtergrond, onder 2.). De hoorplicht als opgenomen in artikel 9:10 Awb dient er onder meer toe de klacht te verduidelijken en nadere informatie te verkrijgen.

13. Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van bestuursorganen feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering. Dit brengt mee dat een bestuursorgaan zijn reactie op een klacht dient te onderbouwen met een feitelijk juiste motivering en dat in de brief waarmee de klacht wordt afgehandeld, moet worden ingegaan op alle onderdelen van de klacht.

14. Verzoeker heeft de in zijn klaagschrift opgenomen klacht met betrekking tot het handelen van gemeenteambtenaren op de hoorzitting toegelicht. Die toelichting is opgenomen in een pleitnota die is toegevoegd aan het verslag van de hoorzitting. In de nota is puntsgewijs vermeld welke klachten verzoeker had over het handelen van bij naam genoemde ambtenaren. Indien en voorzover nog een verduidelijking was gewenst, had

verzoeker daar tijdens de hoorzitting, of eventueel daarna, om kunnen worden gevraagd.

Gelet op het voorgaande kan het college niet worden gevolgd in zijn standpunt dat verzoekers klacht op dit punt niet duidelijk was en niet als klacht behoefde te worden behandeld. Het oordeel van het college in de brief van 28 juni 2005 waarmee de klacht is afgehandeld, is dan ook onvoldoende gemotiveerd nu niet op alle klachtonderdelen is ingegaan.

De onderzochte gedraging is ook in zoverre niet behoorlijk.

Deze overweging geeft aanleiding tot het doen van een aanbeveling.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Aalsmeer is gegrond, wegens :

- schending van het vereiste van rechtszekerheid ten aanzien van het uitvoeren van de uitspraak van 27 juli 2004;
- schending van het motiveringsvereiste ten aanzien van de beoordeling van verzoekers klacht.

AANBEVELING

Het college van burgemeester en wethouders van Aalsmeer wordt in overweging gegeven om:

1. zo spoedig mogelijk een nieuw besluit te nemen op verzoekers aanvraag om een bouwvergunning, en
2. verzoekers klacht van 24 februari 2005 met betrekking tot het handelen van gemeenteamttenaren alsnog af te handelen.

Onderzoek

Op 25 juli 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer B. te Kudelstaart, met een klacht over een gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Aalsmeer.

Naar deze gedraging werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het college verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werd het college een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen.

Het college van burgemeester en wethouders gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Verzoekers klaagschrift aan het college van burgemeester en wethouder van Aalsmeer van 24 februari 2005
2. Verzoekers pleitnota van 18 april 2005
3. De brief van het college van 24 mei 2005 met betrekking tot het heroverwegingsbesluit
4. Het advies van de klachtenadviescommissie van 31 mei 2005
5. De brief van het college van 28 juni 2005, waarmee verzoekers klacht is afgehandeld.
6. Het verzoekschrift van 24 juli 2005 aan de Nationale ombudsman
7. De reactie van het college van 6 oktober 2005 op verzoekers klacht
8. De reactie van verzoeker van 22 oktober 2005 op het standpunt van het college

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Algemene wet bestuursrecht

Artikel 9:4, eerste en tweede lid

“1. Indien een schriftelijke klacht betrekking heeft op een gedraging jegens de klager en voldoet aan de vereisten van het tweede lid, zijn de artikelen 9:5 tot en met 9:12 van

toepassing.

2. Het klaagschrift wordt ondertekend en bevat ten minste:

- a. de naam en het adres van de indiener;
- b. de dagtekening;
- c. een omschrijving van de gedraging waartegen de klacht is gericht.

3. Artikel 6:5, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.”

Artikel 9:10, eerste lid

“Het bestuursorgaan stelt de klager en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft, in de gelegenheid te worden gehoord.”

2. Aan de **Memorie van Toelichting bij hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht** is het volgende ontleend:

“...dat niet wordt geëist dat de klager de gronden van zijn klacht aangeeft. Een omschrijving van de gedraging waarop de klacht betrekking heeft, zal in het algemeen voor het bestuursorgaan over wiens gedraging wordt geklaagd, voldoende zijn. Ook wordt niet verlangd dat de klager moet vermelden wie de gewraakte gedraging heeft verricht...”